

Allah’a bire bir sığınmayı gölgeleyen bir âdet: Muska

Çanakkale’den Hamza Özeren: “İslâm’da muskanın yeri nedir? Peygamber Efendimiz (asm) zamanında böyle bir uygulama mevcut mudur?”

İslâm’da okumak, duâ etmek, birinci şahıs olarak—araya hiç kimseyi koymadan—doğrudan Allah’a sığınmak, Allah’a Allah’ın vahiy buyurduğu kelâm ile ilticâda bulunmak vardır ve meşrûdur. Fakat muska yoktur.

Muska, fal ve sihir yapma, nazarlık, at nalı ve at kafası takma, kurşun dökme, tütsü yakma, okutma veya yazdırmak için ocak veya nefes sahibi arama gibi âdetler esâsen câhiliye ve putperest âdetlerindendirler; tevhid inancına tezat teşkil ettiğinden İslâm’ın benimsediği ve hoş gördüğü davranışlardan değildir. İslâm’da ancak Allah’a sığınılır, ancak Allah’a yönelinir, şifâ ancak Allah’tan bilinir, tesir ancak Allah’tan beklenir, takdir ancak Allah’ındır, gerçek sığınılacak ve imdat beklenecek kapı ancak Allah’ın kapısıdır; Allah ile kulun arasına hiçbir aracı hiçbir şekilde konulmaz; konulur ve tesir ondan beklenirse şirk olur. Şirk de haramdır.

Peygamber Efendimizin (asm) okuyarak iyileşmesine vesîle olduğu bazı hastalar olmuştur. Fakat bu; duânın ve okumanın, her dert sahibinin duâ ile bire bir Allah’a sığınmasının veya en nihâyet mü’minin mü’min lehine duâsının sünnet olduğunu gösterir. Bu sünnet; okumanın yalnız nefes sahiplerine havâle edilmesine, veya duânın muskaya yazdırılarak boyuna asılması ve bundan şifâ beklenmesine cevaz verir nitelikte değildir.

Tevhid inancında esâs olan, her kulun bire bir Rabb’ine ilticâ etmesi, teveccühte bulunması ve yönelmesidir. Araya nefesçileri, üfürükçüleri, muskacıları veya muskalarını koyduğumuzda ise “Allah’a bire bir yöneliş” gerçekleşmiş olmaz. Muskalarda en tesirli duâlar yazılmış bile olsa, esâs olan, sünnet olan ve istenen o duâları kulun bizzat kendisinin bire bir okuyarak Allah’a ilticâsı iken; kul bunu yapmamakta, boynuna astığı bir muskaya her şeyi havâle etmekte, her kurtuluşu muskadan beklemekte, her marifeti muskaya vermekte, her tesiri muskadan bilmektedir. Tabir câizse, kul, îmânını muskaya bağlamaktadır. Yine tabir câizse, kul

böylece en mâsûm bir şekilde Allah'tan ve Allah'a sığınmaktan uzaklaşmış
olmaktadır.